

(ต่อจากฉบับที่แล้ว)

เนื้อร้องประเทวราบทคี

เป็นเนื้อร้องเกี่ยวกับนิทานชาวบ้าน นิยายจากวรรณคดีพื้นบ้าน เช่น เรื่องนางโนรา นางสิบสอง สุวรรณแหงส์ กากี สังข์ทอง ฯลฯ เพลงร้องเรื่องประเทวนี้คือเหมือนจะนิยมใช้กันล้อมเด็กกันมาก เป็นการเล่านิทานไปในตัว ร้องให้ฟังเป็นเชิงเล่นนิทานกันทั้งแท่ง พึ่งไมรู้เรื่องไปจนพึ่งออกนั้น แหล่ง ทั้งเนื้อร้องประเทวนี้ก็เหมาะสมจะให้เด็กฟังอีกด้วย เพราะไม่มีพวงกีต้าร์เสียดสักน้อยกว่า รุ่นแรงด้วย

ทั้วอย่างเนื้อร้องประเทวราบทคี เช่น

นางเมรีเหอ	เลี้ยห์ที่เข้าไปชุมสวน
พระรอดามถีและdamถั่วน	ตามนางหน้านวลทุกสิ่งอัน
ตามม่วงโร๊หวานavaโร๊โร๊	บอกพีไหโร๊ทุกสิ่งสรรพ
ตามนางหน้านวลทุกสิ่งอัน	สิงไหรไม่พรางผัว

(น่วง - มะน่วง หวาน - มานา โร๊ - รือ ไหร - อะไร)

เหลืองร้องเลิร้อ

วันแนวริมเดิน

หรือ

นางเมรีเหอ	กินเหลัวันน เมานกหนา
เมายกและเมายา	เมามายหนักหนาแหละพระหอย
ไหไหรริงรึงบนหลังคา	บอกว่าหนวยด้านางสิบสอง
นางเมรีร่วมห้อง	สักสิ่งไม่พรางเลย

(ไหไหร - อะไร หนวยดานา - ลูกตา)

นางรอดหนาเหอ	ช้างฟ้าซ่างได้
พ่อแม่ฟ้าให้	มิ้งไม่ชอบใจ
ไปได้กับไอก็จะเช	มันพากันไป
มิ้งไม่ชอบใจ	ไปไห้วัหลงยาหยงเช

(นางรอดหนา - นางรอน)

คื่นอังเหอ	น้องคื่นนางโนรา
อาบันน้าในสระ	เจ็คคนพนัง
นายพรานแลเห็น	ทำบ่วงไปคล้อง
เจ็คคนพนัง	คล้องເອາສຸດທັອງເພື່ອນ

อกสำนวนว่า

นางโนราเหอ	นางโนรา
อาบันน้าในสระ	เจ็คคนพนัง
นายพรานแลเห็น	ชาบชาบมองมอง
เจ็คคนพนัง	คล้องເອາສຸດທັອງເພື່ອນ

หรือว่า

นางโนราเหอ	บินจรร่อนมาหาผัวขวัญ
เชญอยู่ไปเดิดพระทรงธรรม	เอวลัยเชญอยู่ไปเดิดหนา
เมียต้องโทนใหญ่	สุดใจเสียแล้วแก้วขอลา
สุนหัวผ้า	ยกตามโนราไป

กาภีเหอ	เข้ามาทางน้ำขอตาม
พระยาภักดีลักษณะงาม	พาไปเกะแก้วฉิมพลี
พระยาภักดีลักษ์เจ้าไป	ให้ไว้เจ้าบังนางกาภี
พาไปเกะแก้วฉิมพลี	กาภีแม่คุณเดียว

เห็นได้ว่ามีการคลาดเคลื่อนเรื่องราวไปบ้าง ทั้งเป็นเพราะภารจจำเรื่องราวกันในสมัยก่อน
 นั้น ได้รับจากการเลากันเบนทอดๆ ไม่ได้รับจากการอ่านเหมือนอย่างในปัจจุบันนี้ พระยากรุจิ่ง^๔
 กล้ายเป็นพระยาภักดีไปได้เหมือนกัน

อีกสำนวนว่า

กากีเหอ	อืหญิงคนนี้มันสอกกลอก
หน้าไหัวหลังกลอก	ทัดอกไม่นี
บักชาพามิงไป	ทำไหร่มิ่งมั่งอีกากี
ทัดอกไม่นี	หญิงนี้นั้นคนกลอก
(สอกกลอก – กลับกตอก ดอกไม่นี – กล่าวกันว่าเป็นกอกบานไม่รุ่โรย)	

เนื้อร้องประเกทการเกี้ยวพาราสี เรื่องของหนุ่ม ๆ สาว ๆ

เนื้อร้องประเกทมีมาก ถือว่าเป็นเนื้อที่มีความไฟเราะไม่น้อยหน้าภาคอื่น

ต้นหญ้าเหอ	ต้นหญ้าปล้อง
หนทางเข้าไปวังนอง	เคร้าหมองเสียแล้วแก้วคู่เขญ
คนเขินเข้าพลัดกันเม่อตาย	โฉนดายมาพลัดพเม่อเป็น
เคร้าหมองเสียแล้วแก้วคู่เขญ	ไม่เห็นความแคนนอง
(เอิน - อึน เม้อ - เม้อ พลัด - จาก)	

เดือนขึ้นเหอ	ขึ้นมาเที่ยมปลายไม่ไฟ
รักกันแต่ในใจ	ไม่เท่ใช้ใครไปขอให้
ตัวพี๊บเนงโภกหอง	ตัวนองเป็นพวงดอกไม้
ไม่เท่ใช้ใครไปขอให้	รักกันแต่ในใจ
(เท่ - ที แมงໄก์ - แมลงกุ้)	

เดือนขึ้นเหอ	ขึ้นมากลางกลด
ยกนางได้รด	จูบกลางห้อมพลา
จูบแก้มห้อมหมาก	จูบปากห้อมนั้นย่าง
จูบพลาซมพลา	หวานนางเขามีคู่
(หวานนางเขามีคู่ – ก่อนนางจะมีคู่)	

(ยังต่อ)